Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

B8-0576/2017 }
B8-0577/2017 }
B8-0578/2017 }
B8-0579/2017 }
B8-0580/2017 }
B8-0582/2017 } RC1

25.10.2017

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 123 alineatele (2) și (4) din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de grupurile:
ECR (B8-0576/2017)
Verts/ALE (B8-0577/2017)
S&D (B8-0578/2017)
GUE/NGL (B8-0579/2017)
ALDE (B8-0580/2017)
PPE (B8-0582/2017)

referitoare la combaterea hărțuirii sexuale și a abuzului sexual în UE
(2017/2897(RSP))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz
în numele Grupului PPE
Gianni Pittella, Costas Mavrides, Evelyn Regner, Nicola Caputo, Karoline Graswander-Hainz, Nicola Danti, Simona Bonafè, Clara Eugenia Aguilera García, Elena Valenciano, Brando Benifei, Soledad Cabezón Ruiz, Cécile Kashetu Kyenge, Claudia Țapardel, Sergio Gutiérrez Prieto, Inés Ayala Sender, Iratxe García Pérez, Maria Arena, Hugues Bayet, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Udo Bullmann, Nessa Childers, Mady Delvaux, Mary Honeyball, Edouard Martin, Julie Ward,

Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Maria Noichl, Tonino Picula, Dietmar Köster
în numele Grupului S&D
Arne Gericke
în numele Grupului ECR
Beatriz Becerra Basterrechea, Martina Dlabajová, Hilde Vautmans, Ivo Vajgl, Renate Weber, Ivan Jakovčić, Fredrick Federley, Frédérique Ries, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Nils Torvalds, Yana Toom, Kaja Kallas, Ulrike Müller, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthijs van Miltenburg, Cecilia Wikström, Johannes Cornelis van Baalen, Jan Huitema, Louis Michel, Dita Charanzová, Catherine Bearder, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Izaskun Bilbao Barandica, Filiz Hyusmenova
în numele Grupului ALDE
Malin Björk, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Stefan Eck, Sabine Lösing, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Nikolaos Chountis, Marie-Pierre Vieu, Marie-Christine Vergiat, Tania González Peñas, Merja Kyllönen, Miguel Urbán Crespo, Josu Juaristi Abaunz, Curzio Maltese, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Patrick Le Hyaric, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Martina Anderson, Matt Carthy, Lynn Boylan, Liadh Ní Riada, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy, Stelios Kouloglou, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez
în numele Grupului GUE/NGL
Ska Keller, Ulrike Lunacek, Philippe Lamberts, Max Andersson, Jan Philipp Albrecht, Bodil Valero, Karima Delli, Pascal Durand, Michael Cramer, Josep-Maria Terricabras, Alyn Smith, Julia Reda, Jordi Solé, Klaus Buchner, Marco Affronte, Florent Marcellesi, Linnéa Engström, Judith Sargentini, Helga Trüpel, Jill Evans, Igor Šoltes, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Monika Vana, Molly Scott Cato, Bart Staes, Benedek Jávor, Bronis Ropė, Margrete Auken, Rebecca Harms, Heidi Hautala, Ian Hudghton, Yannick Jadot, Eva Joly, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Michèle Rivasi, Indrek Tarand, Claude Turmes
în numele Grupului Verts/ALE
Daniela Aiuto, Isabella Adinolfi
în numele Grupului EFDD

Rezoluția Parlamentului European referitoare la combaterea hărțuirii sexuale și a abuzului sexual în UE
(2017/2897(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolele 8, 10, 19 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care a intrat în vigoare în decembrie 2009[1], odată cu Tratatul de la Lisabona, și, în special, articolele 20, 21, 23 și 31,

– având în vedere raportul din 2014 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) intitulat „Violența împotriva femeilor”[2],

– având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare)[3],

– având în vedere Directiva 2004/113/CE din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii[4], care definește și condamnă hărțuirea și hărțuirea sexuală,

– având în vedere Raportul privind indexul egalității de gen, publicat de Institutul European pentru Egalitatea de Gen,

– având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 3 decembrie 2015 intitulat „Angajamentul strategic pentru egalitatea de gen 2016-2019” (SWD(2015)0278),

– având în vedere declarația din iulie 2017 a trioului Președinților UE, alcătuit din Estonia, Bulgaria și Austria, privind egalitatea dintre femei și bărbați,

– având în vedere Declarația ONU din 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor,

– având în vedere Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing, adoptate în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile, la 15 septembrie 1995, precum și documentele finale rezultate, adoptate cu ocazia sesiunilor speciale ale ONU, Beijing +5 (2000), Beijing +10 (2005), Beijing +15 (2010) și Beijing +20 (2015), precum și Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) și protocolul opțional la aceasta,

– având în vedere Directiva 2012/29/UE din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme

[1] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=RO
[2] http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report
[3] JO L 204, 26.7.2006, p. 23.
[4] JO L 373, 21.12.2004, p. 37.

minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului[1] („Directiva privind drepturile victimelor”),

– având în vedere Acordul-cadru privind hărțuirea și violența la locul de muncă (2007) încheiat între ETUC/CES, BUSINESSEUROPE, UEAPME și CEEP,

– având în vedere raportul Rețelei europene a organismelor de promovare a egalității (EQUINET), intitulat „Persistența discriminării, a hărțuirii și a inegalităților pentru femei. Contribuția organismelor de promovare a egalității la noua Strategie a Comisiei Europene pentru egalitatea de gen”, publicat în 2015,

– având în vedere Convenția de la Istanbul privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în special articolele 2 și 40[2], precum și Rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice[3],

– având în vedere rezoluțiile sale din 20 septembrie 2001 referitoare la hărțuirea la locul de muncă[4], din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor[5], din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor[6], din 15 decembrie 2011 referitoare la Bilanțul intermediar al Strategiei europene 2007-2012 privind sănătatea și securitatea în muncă[7], din 25 februarie 2014 conținând recomandări adresate Comisiei privind combaterea violenței împotriva femeilor[8] și evaluarea valorii adăugate europene, care o însoțește, din noiembrie 2013, precum și rezoluția din 24 noiembrie 2016 referitoare la aderarea UE la Convenția de la Istanbul privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor[9],

– având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2017 referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană în 2014-2015[10], cea din 10 martie 2015 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană în 2013[11] și cea din 24 octombrie 2017 referitoare la măsurile legitime pentru protejarea avertizorilor care acționează în interesul public[12],

– având în vedere articolul 12a din Statutului funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene,

– având în vedere Ghidul pentru deputații în Parlamentul European intitulat „Fără hărțuire la

[1] JO L 315, 14.11.2012, p. 57.
[2] https://rm.coe.int/168008482e
[3] Texte adoptate, P8_TA(2017)0329.
[4] JO C 77 E, 28.3.2002, p. 138.
[5] JO C 285 E, 21.10.2010, p. 53.
[6] JO C 296 E, 2.10.2012, p. 26.
[7] JO C 168 E, 14.6.2013, p. 102.
[8] JO C 285, 29.8.2017, p. 2.
[9] Texte adoptate, P8_TA(2016)0451.
[10] Texte adoptate, P8_TA(2017)0073.
[11] Texte adoptate, P8_TA(2015)0050.
[12] Texte adoptate, P8_TA(2017)0402.

locul de muncă”, publicat în septembrie 2017 și planul de acțiune al administrației Parlamentului cu privire la această chestiune esențială,

A. întrucât egalitatea de gen este o valoare fundamentală a UE, recunoscută în tratate și în Carta drepturilor fundamentale, pe care Uniunea s-a angajat să o integreze în toate activitățile sale;

B. întrucât UE se întemeiază pe valori comune, pe democrație, pe statul de drept și pe drepturi fundamentale, care sunt consacrate în principiile și obiectivele sale de bază de primele articole din TUE și în criteriile de aderare la Uniune;

C. întrucât hărțuirea sexuală este definită în legislația UE ca situația în care se manifestă „un comportament nedorit cu conotație sexuală, cu manifestări fizice, verbale sau nonverbale, având ca obiect sau ca efect atingerea demnității unei persoane și, în special, crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator”[1];

D. întrucât hărțuirea sexuală este o formă de violență împotriva femeilor și fetelor și este cea mai extremă, dar persistentă, formă de discriminare de gen; întrucât, potrivit studiului ADF la nivelul UE din 2014 intitulat „Violența împotriva femeilor”, una din trei femei au fost victime ale violenței fizice sau sexuale la vârsta adultă; întrucât până la 55 % dintre femei au fost hărțuite sexual în UE; întrucât 32 % din numărul total al victimelor din UE au afirmat că autorul a fost un superior ierarhic, coleg sau client; întrucât 75 % dintre femeile care exercită profesii pentru care este nevoie de calificări sau care ocupă funcții superioare de conducere au fost hărțuite sexual; întrucât 61 % dintre femeile angajate în sectorul serviciilor au fost supuse hărțuirii sexuale; întrucât 20 % dintre tinerele (cu vârste cuprinse între 18 și 29 ani) din UE-28 au fost victime ale hărțuirii cibernetice; întrucât una din zece femei a fost supusă hărțuirii sexuale sau urmăririi obsesive prin intermediul noilor tehnologii;

E. întrucât cazurile de hărțuire sexuală și hărțuire sunt mult prea rar semnalate autorităților, din cauza unui nivel scăzut, și destul de persistent, de conștientizare socială, a canalelor insuficiente de susținere a victimelor și a ideii că aceasta este o chestiune sensibilă în societate, în pofida existenței unor proceduri formale pentru a o soluționa la locul de muncă, dar și în alte contexte;

F. întrucât violența și hărțuirea sexuală la locul de muncă constituie o chestiune de sănătate și siguranță și ar trebui tratate ca atare și împiedicate;

G. întrucât discriminarea pe criterii de gen, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală este interzisă de dreptul UE;

H. întrucât violența și hărțuirea sexuală sunt contrare principiului egalității de gen și egalității de tratament, și constituie o formă de discriminare de gen, fiind așadar interzisă la locul de muncă, inclusiv în privința angajării, a accesului la formare profesională și a promovării;

I. întrucât persistența stereotipurilor de gen, a sexismului și a hărțuirii și abuzului sexual

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/your_rights/final_harassement_en.pdf

constituie o problemă larg răspândită în Europa și în lume, fiind un fenomen care implică victime și agresori de toate vârstele, nivelurile de educație, categoriile de venituri sau pozițiile sociale; întrucât aceasta are consecințe fizice, sexuale, emoționale și psihologice pentru victime; întrucât distribuția inegală a puterii între bărbați și femei, stereotipurile de gen și sexismul, inclusiv discursurile sexiste de incitare la ură, online și offline, stau la baza tuturor formelor de violență împotriva femeilor și au condus la dominarea și discriminarea femeilor de către bărbați și la privarea femeilor de o reală evoluție;

J. întrucât definiția violenței împotriva femeilor conținută în Platforma de la Beijing cuprinde, printre altele, violența fizică, sexuală și psihologică survenită în comunitate în general, incluzând violul, abuzurile sexuale, hărțuirea sexuală și intimidarea la locul de muncă, în instituțiile de învățământ sau în alte entități[1];

K. întrucât, în Directiva privind drepturile victimelor, violența de gen este considerată o formă de discriminare și o încălcare a libertăților fundamentale ale victimei și include violența în cadrul relațiilor apropiate, violența sexuală (inclusiv violul, agresiunea sexuală și hărțuirea), traficul de ființe umane, sclavia, precum și diferite forme de practici dăunătoare, cum ar fi căsătoriile forțate, mutilarea genitală a femeilor și așa-numitele „crime de onoare”; întrucât femeile care sunt victime ale violenței de gen și copiii lor au adesea nevoie de un sprijin și o protecție specială, din cauza riscului ridicat de victimizare secundară și repetată, de intimidare și de răzbunare asociat unor astfel de violențe[2];

L. întrucât legislația UE obligă statele membre să asigure existența unui organism pentru probleme de egalitate, care să acorde victimelor hărțuirii și ale hărțuirii sexuale asistență independentă, să efectueze studii independente, să publice rapoarte independente și să formuleze recomandări în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și formarea profesională, accesul la bunuri și servicii și furnizarea acestora, precum și recomandări pentru persoanele care desfășoară o activitate profesională independentă;

M. întrucât hărțuirea sexuală și abuzul sexual, comise preponderent de bărbați împotriva femeilor, reprezintă o problemă structurală și larg răspândită în toată Europa și în lume, fiind un fenomen care implică victime și agresori de toate vârstele, nivelurile de educație, categoriile de venituri și pozițiile sociale, și este legată de distribuția inegală a puterii între femei și bărbați în societatea noastră;

N. întrucât egalitatea de gen este responsabilitatea tuturor persoanelor din societate și impune contribuția activă atât a femeilor, cât și a bărbaților; întrucât autoritățile ar trebui să se implice în campanii de educare și conștientizare adresate bărbaților și generațiilor mai tinere, pentru a implica bărbații și băieții ca parteneri, prevenind și eliminând treptat toate formele de violență de gen și promovând și capacitând femeile;

O. întrucât, din cauza politicilor și legislațiilor diferite ale statelor membre, femeile din Uniunea Europeană nu beneficiază de același grad de protecție împotriva violenței de gen, a hărțuirii și a abuzurilor sexuale; întrucât sistemele judiciare nu oferă suficient sprijin

[1] http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm
[2] A se vedea considerentul (17) din Directiva privind drepturile victimelor: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1508919280725&uri=CELEX:32012L0029

femeilor; întrucât autorul unei violențe de gen este adesea o persoană deja cunoscută victimei și întrucât, în multe cazuri, victima se află într-o poziție de dependență, ceea ce amplifică teama de a raporta violența;

P. întrucât toate statele membre au semnat Convenția de la Istanbul, dar numai 15 au ratificat-o; întrucât aderarea UE la convenție nu scutește statele membre de ratificarea la nivel național; întrucât, la articolul 40 din Convenția de la Istanbul se prevede că „părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că orice formă de conduită verbală, nonverbală sau fizică de natură sexuală, cu scopul sau cu efectul violării demnității unei persoane, în special atunci când se creează un mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau jignitor, este supusă unei sancțiuni penale sau altor sancțiuni legale”;

Q. întrucât, în viața politică, femeile sunt disproporționat supuse violenței și hărțuirii; întrucât violența împotriva femeilor constituie o încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv a obligației de a garanta o participare liberă a femeilor la reprezentarea politică;

R. întrucât hărțuirea sexuală este definită la articolul 12a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și în Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene;

S. întrucât hărțuirea sexuală sau comportamentele sexiste nu sunt inofensive, iar minimizarea vădită a hărțuirii sexuale sau a violenței sexuale prin utilizarea eufemismelor reflectă atitudini sexiste față de femei și transmite mesaje de control și putere în relația dintre bărbați și femei, afectând astfel demnitatea, autonomia și libertatea femeilor;

T. întrucât Parlamentul a instituit structuri specifice și norme interne pentru combaterea hărțuirii sexuale în cadrul instituției, și anume Comitetul consultativ pentru plângerile asistenților parlamentari acreditați împotriva deputaților în Parlamentul European, în timp ce un alt Comitet consultativ pentru prevenirea hărțuirii la locul de muncă se ocupă cu alte proceduri oficiale referitoare la membrii personalului administrației Parlamentului și grupurilor politice pentru a evalua posibilele cazuri și a preveni hărțuirea sexuală și abuzul sexual;

U. întrucât politicienii, în calitate de reprezentanți aleși ai cetățenilor, au responsabilitatea esențială de a fi un exemplu pozitiv în prevenirea și combaterea hărțuirii sexuale în societate,

Toleranță zero pentru hărțuirea sexuală și abuzul sexual în UE și lupta împotriva acestora

1. condamnă cu fermitate toate formele de violență sexuală și de hărțuire fizică sau psihologică și regretă că astfel de acte sunt prea ușor tolerate, întrucât, în realitate, constituie o încălcare sistemică a drepturilor fundamentale și o infracțiune gravă, care trebuie sancționată ca atare; subliniază că impunitatea trebuie combătută prin garantarea faptului că agresorii nu rămân nepedepsiți;

2. insistă asupra aplicării efective a cadrului juridic existent de combatere a hărțuirii sexuale și a abuzului sexual, încurajând în același timp statele membre, precum și întreprinderile

publice și private să ia măsuri suplimentare pentru a preveni și a combate în mod eficient hărțuirea sexuală la locul de muncă și în afara acestuia; subliniază că trebuie urmate procedurile juridice specifice instituite pentru a soluționa cazurile de hărțuire sexuală la locul de muncă;

3. salută inițiativele de tipul mișcării #MeToo, care urmăresc să atragă atenția asupra cazurilor de hărțuire și violență sexuală împotriva femeilor; susține fără echivoc toate femeile și fetele care au luat parte la campania #MeToo, inclusiv pe cele care au denunțat autorii actelor respective;

4. invită Comisia și statele membre să monitorizeze corespunzător aplicarea corectă a directivelor UE care interzic hărțuirea pe criterii de gen și hărțuirea sexuală și să se asigure că statele membre ale UE consolidează capacitatea în materie de resurse umane a organismelor de promovare a egalității care supraveghează practicile discriminatorii, precum și că acestor organisme li se acordă un mandat clar și resursele corespunzătoare pentru a se ocupa de cele trei domenii: angajarea, activitatea profesională independentă și accesul la bunuri și servicii;

5. invită Comisia să evalueze, să compare și să facă schimb de bune practici privind combaterea hărțuirii sexuale la locul de muncă și să difuzeze rezultatele acestei evaluări sub forma unor măsuri eficace pe care ar putea să le întreprindă statele membre pentru a încuraja societățile comerciale, partenerii sociali și organizațiile care se ocupă de formarea profesională să prevină toate formele de discriminare de gen, în special hărțuirea și hărțuirea sexuală la locul de muncă;

6. subliniază rolul important al tuturor bărbaților în asumarea unui angajament de a determina o schimbare a situației și de a pune capăt tuturor formelor de hărțuire și violență sexuală, prin eliminarea condițiilor și a structurilor care favorizează, chiar și pasiv, comportamentul care duce la acest lucru și prin interpelarea persoanelor care manifestă un comportament necorespunzător; invită statele membre să implice activ bărbații în campanii de conștientizare și de prevenire;

7. consideră că printre acțiunile majore de combatere a hărțuirii sexuale se numără abordarea aspectelor legate de nesemnalarea cazurilor și stigmatizarea socială, stabilirea unor proceduri de asumare a răspunderii la locul de muncă, implicarea activă a bărbaților și a băieților în prevenirea cazurilor de violență și luarea de măsuri împotriva formelor emergente de violență, de exemplu, în spațiul cibernetic;

8. se arată alarmat de faptul că hărțuirea femeilor în mediul online și, mai ales, pe rețelele de socializare, care variază de la contacte nesolicitate, provocare (*trolling*) și comportament agresiv pe internet până la hărțuirea sexuală și amenințarea cu violul și cu moartea, devine tot mai răspândită în societatea noastră digitală, ceea ce generează noi forme de violență împotriva femeilor și a fetelor, cum ar fi comportamentul agresiv pe internet, hărțuirea pe internet, utilizarea online de imagini degradante și distribuirea pe rețelele de socializare a fotografiilor și înregistrărilor video cu caracter privat fără consimțământul persoanelor vizate;

9. invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru ca mecanismele de finanțare a

programelor de combatere a violenței împotriva femeilor să poată fi utilizate pentru sensibilizarea populației și sprijinirea organizațiilor societății civile care combat violența împotriva femeilor, inclusiv hărțuirea sexuală;

10. invită Comisia și statele membre să accelereze ratificarea Convenției de la Istanbul; invită statele membre să o implementeze integral, inclusiv prin crearea unui sistem de colectare de date defalcate pe vârstă și gen cu privire la autorii acestor acte și la relația dintre autor și victimă, care să includă și hărțuirea sexuală;

11. invită Comisia să prezinte o propunere de directivă împotriva tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor, precum și a violenței de gen; solicită din nou Comisiei să prezinte o strategie cuprinzătoare a UE împotriva tuturor formelor de violență de gen, inclusiv hărțuirea sexuală și abuzurile sexuale împotriva femeilor și a fetelor;

12. invită Consiliul să activeze clauza pasarelă, prin adoptarea unei decizii în unanimitate care să definească violența împotriva femeilor și a fetelor (și alte forme de violență de gen) ca formă de infracțiune în temeiul articolului 83 alineatul (1) din TFUE;

13. solicită ca femeile să fie incluse în măsură mai mare în procesul decizional, în sindicate și în posturile de conducere ale organizațiilor din sectorul public și din cel privat; invită Comisia și statele membre ca, împreună cu ONG-uri, partenerii sociali și organismele pentru probleme de egalitate, să inițieze măsuri solide de conștientizare în ceea ce privește drepturile victimelor hărțuirii sexuale și ale discriminării de gen; subliniază că este stringent necesar ca statele membre, organizațiile patronale și sindicatele să promoveze sensibilizarea cu privire la problema hărțuirii sexuale și să sprijine și să încurajeze femeile să denunțe imediat astfel de incidente;

14. subliniază importanța unei formări specializate și a unor campanii de sensibilizare cu privire la procedurile oficiale existente de denunțare a hărțuirii sexuale la locul de muncă, precum și la drepturile victimelor, asigurându-se astfel respectarea principiului demnității la locul de muncă și promovându-se ca regulă abordarea „toleranței zero”;

Hărțuirea sexuală în parlamente, inclusiv în Parlamentul European

15. condamnă cu fermitate cazurile de hărțuire sexuală dezvăluite de mass-media și își exprimă sprijinul ferm față de victimele hărțuirii sexuale și ale abuzului sexual; subliniază că este esențial ca instituțiile UE, pentru a fi luate în serios, să se opună cu fermitate oricăror forme de discriminare de gen și oricăror acțiuni care aduc atingere egalității de gen;

16. invită Președintele Parlamentului și administrația Parlamentului:

– să examineze de urgență și în detaliu relatările recente din mass-media privind hărțuirea sexuală și abuzul sexual în cadrul Parlamentului European, respectând totodată viața privată a victimelor, să informeze deputații cu privire la constatări și să propună măsuri adecvate de prevenire a unor noi cazuri;

– să evalueze și, dacă este necesar, să revizuiască componența organismelor competente,

astfel încât să se asigure independența acestora și un echilibru de gen în cadrul lor, precum și să se consolideze și să se promoveze funcționarea Comitetului consultativ pentru plângerile de hărțuire ale asistenților parlamentari acreditați împotriva deputaților în Parlamentul European și a Comitetului consultativ pentru prevenirea hărțuirii la locul de muncă, care se ocupă de ceilalți membri ai personalului Parlamentului, recunoscând totodată activitatea importantă a acestora;

– să își revizuiască normele pentru a include, de asemenea, stagiari în toate comitetele consultative pentru prevenirea hărțuirii la locul de muncă și a stimula interesul pentru consolidarea măsurilor pozitive ale acestora și să evite conflictele de interese ale membrilor acestor organisme importante; să cerceteze cazurile oficiale, să țină un registru confidențial al cazurilor apărute de-a lungul timpului și să adopte măsurile optime pentru o politică de toleranță zero la toate nivelurile instituției;

– să instituie un grup operativ de experți independenți mandatați să examineze situația hărțuirii sexuale și a abuzului sexual în Parlament, care să realizeze o evaluare a Comitetului consultativ pentru plângerile de hărțuire ale asistenților parlamentari acreditați împotriva deputaților în Parlamentul European și a Comitetului consultativ pentru prevenirea hărțuirii la locul de muncă, care se ocupă de ceilalți membri ai personalului Parlamentului și să propună modificări adecvate;

– să acorde sprijin deplin victimelor în cadrul procedurilor desfășurate în Parlament și/sau de către poliția locală; să activeze măsuri de urgență sau de protecție, dacă este cazul, și să pună pe deplin în aplicare articolul 12a din Statutul funcționarilor, asigurându-se că toate cazurile sunt pe deplin cercetate și că sunt luate măsuri disciplinare;

– să asigure aplicarea unui plan de acțiune puternic și eficace împotriva hărțuirii sexuale pentru prevenirea unor astfel de acte și pentru sprijinirea victimelor, precum și formări obligatorii pentru toți membrii personalului și toți deputații în ceea ce privește respectul și demnitatea la locul de muncă, astfel încât toleranța zero să devină regulă; să se implice la maximum în campanii de creștere a nivelului de conștientizare pentru toți deputații și toate serviciile administrației, acordând o atenție specială posturilor celor mai vulnerabile, cum ar fi stagiarii, asistenții parlamentari acreditați (APA) și agenții contractuali;

– să creeze o rețea instituțională de consilieri confidențiali specifică pentru structurile Parlamentului, care să ajute victimele și să le ofere consiliere, cum este deja cazul la Comisie;

17. invită toți colegii să sprijine și să încurajeze victimele să se exprime și să denunțe cazurile de hărțuire sexuală prin intermediul unor proceduri oficiale îmbunătățite în cadrul administrației Parlamentului și/sau la poliție;

18. se angajează să adopte norme interne privind semnalarea neregulilor, pentru a proteja drepturile și interesele avertizorilor și să prevadă căi de atac adecvate în cazul în care aceștia nu sunt tratați în mod corect și echitabil în raport cu acțiunile lor;

19. recomandă Ombudsmanului European să prezinte anual Grupului la nivel înalt pentru egalitatea de gen și diversitate din Parlament date despre plângerile pentru cazuri de

administrare defectuoasă legate de egalitatea de gen în Parlament, respectând întru totul decizia Parlamentului European privind statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului;

20. invită statele membre să examineze situația hărțuirii sexuale și a abuzului sexual în parlamentele naționale, să ia măsuri active pentru a le combate și să instituie o politică de respect și demnitate la locul de muncă pentru membrii aleși și membrii personalului, precum și să asigure în mod corespunzător respectarea acesteia; solicită monitorizarea aplicării acestei politici;

21. invită statele membre să ofere sprijin și protecție parlamentarilor care interacționează cu publicul, în special pentru cei care se confruntă cu abuzuri sexuale și cu amenințări de violență de gen, inclusiv în mediul online;

22. solicită organizarea unor schimburi de practici optime la toate nivelurile, împreună cu alte instituții și organizații precum ONU Femei, Consiliul Europei, instituțiile UE și actorii implicați în promovarea egalității de gen;

23. invită toți politicienii să dea dovadă de un comportament responsabil și să fie un exemplu în prevenirea și combaterea hărțuirii sexuale în parlamente și în afara acestora;

o

o o

24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor și guvernelor statelor membre, precum și Adunării Parlamentare a Consiliului Europei.